

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cimpoiș Vladimir în numele inculpatului și de către avocatul Igor Șcheau în numele părții vătămate Carp Petru și ultimul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 decembrie 2020, în cauza penală, în privința lui

Răileanu Adrian XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 26.12.2017 până la 30.10.2019;

Instanța de apel de la 03.12.2019 până la 29.12.2020;

Instanța de recurs de la 24.02.2021 până la 26.05.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 30 octombrie 2019, Răileanu Adrian a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal și condamnat în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Răileanu Adrian în beneficiul lui Carp Petru, prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Răileanu Adrian la 06.06.2016, aproximativ la ora 01:00, împreună cu Talai Vitalie aflându-se în stradă, în fața barului ce aparține SRL „Vector Cris”, situat în centrul s. Borogani, r-nul Leova, din cauza unor neînțelegeri anterioare, au aplicat violența fizică în privința lui Carp Petru, aplicându-i intenționat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 104 „D” din 04.08.2017 traumatism cranio-cerebral grav, acut, închis manifestat prin fractură liniară a osului temporal pe dreapta, contuzie cerebrală

medie, hemoragie subarahnoidiană, fractură închisă înfundată a peretelui anterior a sinusului paranasal pe stânga, ce se califică ca vătămări corporale grave.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Șcheau Igor în numele părții vătămate Carp Petru, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate în partea prin care s-a soluționat acțiunea civilă în procesul penal privind încasarea prejudiciului moral, pronunțarea în partea casată a unei noi hotărâri privind încasarea din contul inculpatului Răileanu Adrian în beneficiul părții vătămate a sumei de 300 000 lei în calitate de prejudiciu moral, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate de către partea vătămată în legătură cu prezenta pricină civilă în fața instanței de apel.

În motivarea apelului a indicat că, deși partea vătămată este de acord cu soluția instanței de fond în partea laturii penale a prezentei cauze penale, totuși consideră că soluția primei instanțe în partea soluționării acțiunii civile în procesul penal este una parțial-eronată și nu este de natură de a asigura sarcina reparării integrale prejudiciului moral cauzat părții vătămate Carp Petru prin infracțiunea vizată, fapt care impune intervenția instanței de apel din următoarele considerente.

Partea vătămată este tatăl a doi copii minori, fiind unicul întreținător al familiei sale. Deși în învinuire este elucidat doar aspectul privind traumatismul cranio-cerebral al părții vătămate, drept rezultat al traumei vizate a fost afectat întreg sistemul nervos al acesteia, în prezent, în rezultatul traumelor cauzate prin infracțiune, partea vătămată are dureri în spate și la picioare, se deplasează cu greu. Or, consecințele prejudiciabile ale faptelor ilegale ale inculpatului încă mult timp se vor face resimțite la caz. Deja după internarea acestuia în spital, unde Carp Petru s-a aflat o perioadă îndelungată de timp, urmând un curs de tratament, chiar în cadrul cauzei penale (la etapa de urmărire penală) dar nici în prezent, inculpatul vizat nu a încercat să compenseze cel puțin o mică parte din cheltuielile de tratament și medicație suportate de partea vătămată și acesta în condițiile în care, locuind într-o localitate cu partea vătămată. De asemenea, partea vătămată pentru o bună parte din cheltuielile medicale făcute nu a primit bonuri fiscale, nepăstrând din diverse motive careva bonuri pentru tratamentul sau. Cu toate acestea, în mod indubitabil, în perioada în care se afla în spital, partea vătămată nu putea munci, motiv din care sarcina de întreținere a copiilor minori comuni ai acestuia au fost suportată în acel timp doar de mama copiilor.

3.1. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Cimpoieș Vladimir în numele inculpatului, a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței contestate și emiterea unei hotărâri prin care Răileanu Adrian să fie achitat de sub învinuirea înaintată din lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului.

În motivarea apelului avocatul a indicat că probele examinate în ședința de judecată nu confirmă vinovăția acestuia, or, prin declarațiile părții vătămate Carp Petru, se confirmă faptul că loviturile cu bâta au fost aplicate de Jalbă Semion și Paiu Gavril.

De asemenea, instanța a ignorat depozițiile martorului Jalbă Victor, care a văzut bâtele în mâinile lui Paiu, Jalbă și Bîrsan. Depozițiile acestui martor confirmă depozițiile părții vătămate Carp Petru privind aplicarea loviturilor lui cu bâte din partea altor persoane, și nu din partea inculpatului Răileanu Adrian.

Totodată, apărătorul a menționat că pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră, or, în momentul săvârșirii faptelor care i-au fost incriminate lui Răileanu Adrian (născut la 14 decembrie 1985), la data de 6 iunie 2016, acesta nu a atins vârsta de 21 de ani, prin urmare, instanța de judecată a fost obligată să îi aplice dispozițiile art. 70 alin.(3¹) Cod penal.

Mai mult, apelantul a indicat că instanța de judecată nu a examinat posibilitatea aplicării inculpatului a dispozițiilor art. 79 Cod penal și aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, circumstanțe care atenuază răspunderea inculpatului pot fi considerate: starea lui de sănătate și prezența grupului de invaliditate din cauza maladiei și caracteristica pozitivă la locul de trai.

Subsecvent, avocatul a subliniat că pe pagina 8 a sentinței instanța de judecată a indicat că inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai, fără antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, deține gradul II de invaliditate. Cu toate acestea, în acest caz instanța a ignorat faptul că, în principiu, o persoană cu gradul II de invaliditate nu poate fi o persoană supusă militar și nu a luat în considerare faptul că invaliditatea a fost atribuită lui Răileanu Adrian în legătură cu prezența unei boli psihice (invalid din copilărie), în urma căreia el s-a aflat și în prezent se află la evidența medicului psihiatru. Faptele expuse sunt confirmate de copii ale documentelor anexate la acest apel.

Așadar, prezența la Răileanu Adrian a unei boli psihice și punerea lui în legătură cu aceasta la evidența unui psihiatru (pe termen nelimitat) a constituit un temei suficient pentru a dispune efectuarea unei expertize psihiatrico-legale în vederea stabilirii stării lui psihice la momentul comiterii faptei incriminate, capacității de a conștientiza natura acțiunilor sale și a-și da seamă de ele.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 decembrie 2020, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a subliniat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale, vinovăția

acestui, de comiterea infracțiunii imputate, se dovedește prin probele administrate legal în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a subliniat că pe prezenta cauză, la cererea avocatului Cimpoies Vladimir în numele inculpatului Răileanu Adrian, a fost cercetat și elucidat următorul material probant: declarațiile părții vătămate Carp Petru (f.d.232-234, vol.I); declarațiile martorului Jalbă Semion (f.d.241, vol.I); declarațiile martorului Gavril Dionisie (f.d.249, vol.I); declarațiile martorului Jalbă Victor (f.d.265, vol.I); declarațiile inculpatului Răileanu Adrian (f.d.267, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr.130 „D” din 26.09.2016 și raportul de expertiză judiciară nr.104 „D” din 04.08.2017. (f.d.96-97, f.d.108, vol.I); extrase medicale anexate la cererea de apel înaintată (f.d.329-331, vol.I), iar la cererea procurorului Sîrbu Lilia a fost cercetat și elucidat următorul material probant: declarațiile părții vătămate Carp Petru (f.d.265, vol.I); declarațiile martorului Jalbă Semion (f.d.241, vol.I); declarațiile martorului Paiu Gavril (f.d.251, vol.I); declarațiile martorului Savițchi Andrei (f.d.243, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.06.2016. (f.d.46-47, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr.130 „D” din 26.09.2016 și raportul de expertiză judiciară nr.104 „D” din 04.08.2017. (f.d.96-97, f.d.108, vol.I); procesele-verbale de confruntare din 14.12.2016. (f.d.175-178, vol.I).

Astfel, solicitarea avocatului Cimpoies Vladimir precum că inculpatul Răileanu Adrian urmează de a fi achitat, instanța de apel a respins-o ca neîntemeiat, deoarece circumstanțele indicate atât de către avocat, cât și de către inculpat contravin materialelor cauzei și sunt combătute de probele procurorului.

Instanța de apel a apreciat versiunea inculpatului precum că nu a comis infracțiunea ce i se impută, drept necredibilă și are drept scop evitarea sau eschivarea ultimului de la răspunderea penală deoarece atât la organul de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, inculpatul nu a prezentat argumente suficiente pentru a dovedi nevinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate.

Subsecvent, instanța de apel a indicat că instanța de judecată analizând în cumul declarațiile celor audiați în cadrul ședinței de judecată cu probele anexate la materialele cauzei penale, corect a ajuns la concluzia, că vina inculpatului Răileanu Adrian în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost dovedită pe deplin, prin materiale cauzei penale, examinate și cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume: raportul șefului de post al SP2 Iargara al IP Leova căpitan de poliție Ciubotaru Ion din 03 august 2016 cu privire la transferul materialului înregistrat în R-2 cu nr.1524 din 06 iunie 2016, cu înregistrarea prezentului raport în REI-1 al IP Leova, (f.d.22); procesul-verbal de consemnare a celor constatate din 03 august 2016 întocmit de șeful de post al SP2 Iargara al IP Leova căpitan de poliție Ciubotaru Ion (f.d.23); procesul-verbal de cercetare la fața locului

din 07 iunie 2016, prin care a fost supusă cercetării terasa și locul de lângă terasa barului „Butuc-Butucel” din s.Borogani, (f.d.46); raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr.130 „D” din 26 septembrie 2016, prin care s-a constatat că, lui Carp Petru i-a fost cauzat, traumatism cranio-cerebral grav, acut, închis manifestat prin fractură liniară a osului temporal pe dreapta, contuzie cerebrală medie, hemoragie subarahnoidală, fractură închisă înfundată a peretelui anterior a sinusului paranasal pe stânga. Excoriații, hematoame multiple pe pielea capului. Leziuni corporale descrise puteau fi cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice a unui corp(uri) contondent(e) dur(e), la lovire și frecțiune (excoriații), posibil în timpul și prin circumstanțele relatate, și după caracterul lor și se califică ca vătămări corporale grave. Reieșind din caracterul, localizarea anatomică și volumul leziunilor corporale descrise la cet. Carp P. nu se exclude producerea unor leziuni descrise prin cădere din poziție statică cu sau fără accelerare, (f.d.96-97); raportul de expertiză judiciară nr.104 „D” din 04 august 2017, potrivit concluziei căruia la cet. Carp Petru au fost descrise următoarele leziuni corporale: Traumatism cranio-cerebral grav, acut, închis manifestat prin fractura liniară a osului temporal pe dreapta, contuzie cerebrală medie, hemoragie subarahnoidală, fractura închisă înfundată a peretelui anterior a sinusului paranasal pe stânga. Leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui(or) corp(uri) contondent(e), dur, la lovire cu suprafața traumatică limitată ce nu exclus obiectele indicate, posibil în timpul și circumstanțele relatate și după caracterul lor se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, (f.d.108-109); procesul-verbal de confruntare din 14 decembrie 2016, prin care a fost efectuată confruntarea între partea vătămată Carp Petru și Jalba Semion, în prezența avocaților Gobjila Alexandru și Zagaican Vasile, (f.d.175-176); procesul-verbal de confruntare din 14 decembrie 2016, prin care a fost efectuată confruntarea între partea vătămată Carp Petru și Răileanu Adrian, în prezența avocaților Gobjila Alexandru și Zagaican Vasile (f.d.177-178).

În acest context, instanța de apel a respins argumentul inculpatului că după ce Carp Petru a căzut, nu i-a aplicat lovituri și nu a observat dacă Talai V. să-i fi aplicat lovituri acestuia. Nu a sărit cu picioarele peste corpul lui Carp P. și nici cu alte obiecte nu l-a lovit pe acesta, deoarece declarațiile inculpatului contravin declarațiilor martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond.

Astfel, probele menționate supra, au confirmat faptul că anume Răileanu Adrian a comis infracțiunea imputată, și anume el l-a lovit pe Carp Petru, în urma cărui fapt ia produs leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral grav, acut, închis manifestat prin fractura liniară a osului temporal pe dreapta, contuzie cerebrală medie, hemoragie subarahnoidală, fractura închisă înfundată a peretelui anterior a sinusului paranasal pe stânga.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, a ținut cont de circumstanțele cauzei descrise supra, legate de rolul vinovatului la săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, comportamentul agresiv în ședințele de judecată și de lipsa în acțiunile lui a circumstanțelor agravante. Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Răileanu Adrian, se atribuie la categoria infracțiunilor grave. La stabilirea și individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a stabilit circumstanță atenuantă-caracteristica pozitivă la locul de trai și nu a stabilit prezența circumstanțelor agravante. Ținând cont de personalitatea inculpatului, care la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu are antecedente penale și deține gradul II de invaliditate, comportamentul lui înainte și după comiterea infracțiunii, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că, reeducarea și corectarea lui este rațional, necesar și oportun stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, astfel fiind ferm convinsă că, legea penală și pedeapsa penală își vor atinge scopurile sale privind apărarea drepturilor și libertăților persoanei, ordinea de drept, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

Referitor la apelul declarat de către avocatul Șcheau Igor în numele părții vătămate, ce ține de acțiunea civilă, instanța de apel l-a respins ca fiind nefondat, or, instanța de fond la emiterea sentinței în privința inculpatului Răileanu Adrian corect a constatat că prin comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) lit. d) Cod penal de către Răileanu Adrian părții vătămate Carp Petru i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice. În urma săvârșirii infracțiunii Carp Petru a fost internat în spital, neputând participa la viața socială, la viața de familie, alături de soție și copiii săi. În urma loviturilor aplicate, fața părții vătămate a fost desfigurată, ceea ce se confirmă prin fotografiile anexate la acțiunea civilă, cât și prin rapoartele de expertiză medico-legală: nr.104 „D” din 04 august 2017 și suplimentară nr.130 „D” din 26 septembrie 2016.

Astfel, luând în considerație cumulul de probe anexat la materialele cauzei, și faptul că Răileanu Adrian a comis o faptă cu intenție și până la moment nu a reparat prejudiciul moral cauzat, instanța de judecată corect și legal a încasat de la inculpatul Răileanu Adrian în beneficiul părții civile Carp Petru prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei, or, instanța de apel a constatat că instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de rolul inculpatului la săvârșirea infracțiunii, de intensitatea și caracterul suferințelor fizice și psihice cauzate.

Deci, instanța de fond la soluționarea acțiunii civile, a ținut cont de raportul rezonabil de proporționalitate cu intensitatea și caracterul suferințelor fizice și psihice

cauzate părții vătămate, corect a încasat dauna morală, motive pentru a interveni în cuantumul prejudiciului stabilit de instanță nu sunt.

În concluzia celor expuse, instanța de apel a conchis lipsa temeiurilor legale privind casarea sentinței și pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cimpoiș Vladimir în numele părții vătămate care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată din motivul lipsei elementelor infracțiunii imputate în acțiunile inculpatului.

În motivarea celor solicitate, apărătorul susține că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, și anume, că probele administrate în respectiva cauză penală nu demonstrează vinovăția inculpatului în cele incriminate; specialistului nu i-au fost adresate întrebări care să clarifice dacă inculpatul se face sau nu vinovat de cele imputate; nu s-a efectuat o expertiză psihiatrică în privința inculpatului, or, acesta se află la evidența medicului psihiatru, fiind invalid de gradul II.

De asemenea, recurentul remarcă că instanța de apel urma să dea un răspuns alegerii indicate în cererea de apel, și anume, contradictorialitatea sentinței, or, prima instanță a indicat că inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai, fără antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, deține gradul II de invaliditate, însă a ignorat faptul că, o persoană cu gradul II de invaliditate nu poate fi o persoană supusă militar și nu a luat în considerare faptul că invaliditatea a fost atribuită lui Răileanu Adrian în legătură cu prezența unei boli psihice (invalid din copilărie), în urma căreia el s-a aflat și în prezent se află la evidența medicului psihiatru.

5.1. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Șcheau Igor în numele părții vătămate Carp Petru și ultimul care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei în partea acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii în partea contestată, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral în valoare 300 000 lei în beneficiul părții vătămate și încasarea cheltuielilor de judecată suportate de partea vătămată în legătură cu prezenta cauză atât în instanța de fond, cât și cea de apel.

În motivarea cererii de recurs, recurenții indică că instanțele de fond au subestimat cuantumul prejudiciului moral cauzat părții vătămate, ignorând un șir de circumstanțe cum ar fi: gravitatea faptelor comise de către inculpat, nu a fost reparat prejudiciul cauzat, intensitatea și caracterul suferințelor fizice și psihice suportate.

De asemenea, recurenții subliniază că instanța de apel în partea descriptivă a deciziei nu a dat răspuns la toate alegațiile indicate în cererea de apel, și anume, faptul că consecințele acțiunilor inculpatului se fac resimțite până în prezent, părții vătămate fiindu-i afectat întregul sistem nervos.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurenții au invocat în susținerea solicitărilor acestora în calitate de temeiuri de drept pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 6) și nu au fost întrunite elementele infracțiunii impute (pct. 8).

Colegiul penal menționează că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei, Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțata asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată (*a se vedea pct. 4.1. din prezenta decizie raportat la pct. 3 și pct. 3.1.*).

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră că, alegațiile recurenților în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 4.1 din prezenta decizie, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind menținerea sentinței fără modificări prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, stabilind corect existența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunilor în baza cărora a fost condamnat, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, considerând că nu este necesară repetarea acestora.

Mai mult decât atât, Colegiul penal consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurenții este în competența și prerogativa legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

În continuare, referitor la alegația ce ține de faptul că, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, Colegiul penal explică că, prin sintagma de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective

(persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea), pe când în cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Instanța de recurs reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea de către acesta a infracțiunii imputate săvârșite în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Mai mult, în contextul dat se impune și mențiunea că, criticile formulate de către apărătorul Cimpoieș Vladimir în numele inculpatului în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și cea de apel și căroră instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate de acestea, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, careva temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră relevant de a reaminti recurentului că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, s-a statuat că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. În opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Respectiv, având în vedere cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, după cum afirmă avocatul Cimpoieș Vladimir, avocatul Șcheau Igor și partea vătămată Carp Petru, ci dimpotrivă în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanțe și materialele dosarului deferit judecății.

De asemenea, Colegiul penal ține să remarce că avocatul Șcheau Igor în numele părții vătămate Carp Petru și ultimul își întemeiază alegațiile pe dezacordul în partea

acțiunii civile, indicând că instanțele de fond au subestimat cuantumul prejudiciului moral.

Astfel, având în vedere esența încălcării invocate de către avocatul Șcheau Igor în numele părții vătămate Carp Petru și ultimul, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 23 alin. (2) Cod de procedură penală, victima unei fapte, care constituie componentă de infracțiune, este în drept să ceară, în condițiile legii procesual-penale, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată și să-i fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune. Exercitarea acțiunii civile depinde de voința părții vătămate, care consideră că a suferit un prejudiciu în urma infracțiunii comise de inculpat.

Art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

În cazul în care partea vătămată a fost recunoscută ca parte civilă și a înaintat acțiunea civilă, aceasta este soluționată de instanță în ordinea prevăzută de art. 225 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal se realizează constatările din decizia instanței de apel și susține că corect instanța, având la bază prevederile din art. 219 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, a menționat că persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală, precum și repararea prejudiciului moral.

Totodată, este important de a specifica că soluția adoptată în partea prejudiciului produs prin infracțiune este motivată, și în acest sens Colegiul penal mai menționează că potrivit art. 1398 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul ilicit cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În acțiunea civilă, partea vătămată a menționat expres că în urma acțiunilor infracționale săvârșite de către inculpat a avut de suportat și un prejudiciu de natură morală, iar estimarea acestui prejudiciu este 300 000 lei.

Însă, instanța de apel la estimarea cuantumului prejudiciului moral a ținut cont de prejudiciile cauzate personalității afective, categoria în care intră suferințele psihice, care s-au manifestat prin faptul că partea vătămată fiind internată în spital nu a s-a aflat alături de familie și fața acestuia fiind desfigurată.

Așadar, ținând cont de ansamblul circumstanțelor menționate mai sus în raport cu solicitările recurenților Scheau Igor și partea vătămată Carp Petru, Colegiul penal susține că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că, prejudiciul moral în sumă de 300 000 lei, solicitat de către partea vătămată este exagerată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana inculpatului, indicând că suma de 50 000 lei, ca fiind echitabilă și în corespundere cu legislația națională și europeană.

De asemenea, instanța de recurs ordinar remarcă că, aprecierea prejudiciului moral se face de către instanța de judecată care ia în calcul criteriile specificate în prevederile art. 1423 Cod civil și se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității.

Colegiul penal reamintește că, sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

Pentru aceste motive, Colegiul penal reiterează că la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursurilor în sensul declarat de către avocatul Cimpoieș Vladimir în numele inculpatului și recursul declarat de către avocatul Șcheau Igor în numele părții vătămate Carp Petru și ultimul.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cimpoieș Vladimir în numele inculpatului și de către avocatul Igor Șcheau în numele părții vătămate Carp Petru și ultimul, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 decembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Răileanu Adrian XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *30 iunie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan